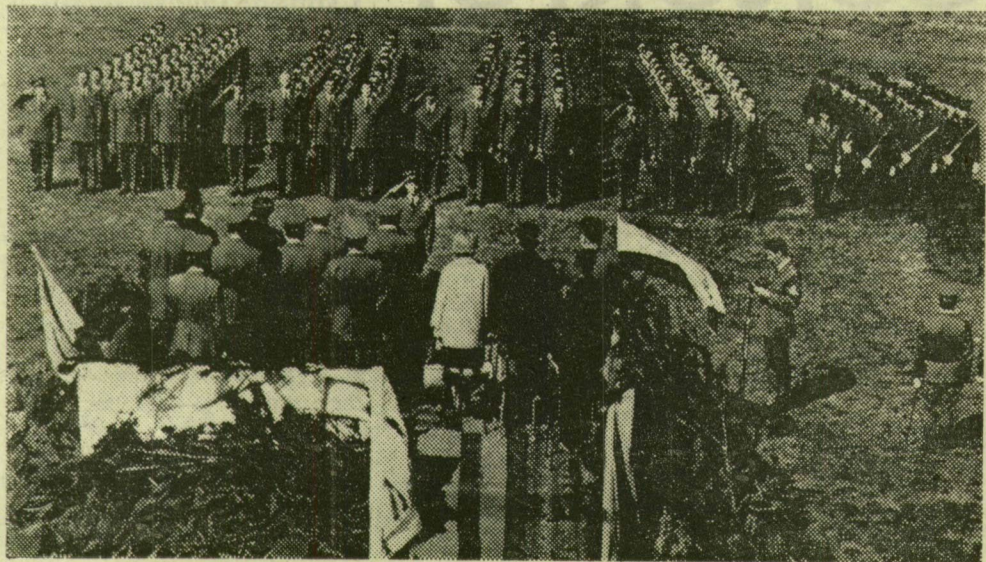

Esküt tettek a katonai főiskola elsőéves hallgatói

Bensőséges katonáünnepet tartottak Szegeden.

Ács S. Sándor felvétele

A katonai főiskola elsőéves hallgatóinak esküje

Immár hagyományosan — a fegyveres erők napján — tartották Szegeden, tegnap, pénteken a Kossuth Lajos katonai főiskola határőr és karhatalmista tagozata elsőéves hallgatóinak ünnepélyes katonai esküvételét. A bensőséges ünnepségen ott voltak a hallgatók hozzátartozói, ismerősei. A megyei pártbizottságot Nagy László képviselte, s jelen volt dr. Kovács József, a szegedi járási pártbizottság első titkára, Deák Béla, a Szeged városi pártbizottság osztályvezetője, továbbá a KISZ és a társ fegyveres testületek több képviselője is.

A katonai díszelgésű ünnepség — amelyen közreműködött a szegedi munkásörzség zenekara — a Himnusz hangjaival kezdődött. Ezután Dudás István alezredes, a határőrség kerületi parancsnoka meleg szavakkal köszöntötte a résztvevőket, az esküre felsorakozott hallgatókat és szüleiket. Hangzott — egyebek között — hogy a katonai főiskola elsőéves hallgatói már felszabadult hazánkban születtek, és a tiszti hivatással a nép hű fegyveres szolgálatát vállalják. Ez szép és egyáltalán nehéz, férfias feladat. Kérte a szülőket, hogy továbbra is segítsék gyermekük életútját. Jó tanulást, helytállást, örömet és boldogságot kívánt az elsőéves hallgatóknak.

A Belügyminisztérium, a határőrség országos parancsnoksága és a Kossuth Lajos katonai főiskola parancsnoksága nevében Richter Ottó alezredes, a katonai főiskola tanszékvezetője üdvözölte

a szülőket és esküt tevő fiatalokat. Szólt a tiszti hivatásról, a nép fegyveres szolgálatának jelentőségéről. Ezután a csapatászoló előtt esküt tettek az elsőéves hallgatók. Utána Fenyő Péter hallgató kért és kapott szót. A maga és a társai nevében ígérte, hogy minden helyzetben hűek maradnak esküjükhöz.

A megkapó ünnepség az Internacionálé hangjaival, majd az elsőéves hallgatók díszelgésével ért véget. Ezután a hallgatók hozzátartozóikkal töltötték az időt. A hallgatók között Bognár János makói, Donka Attila csongrádi, Sipos Attila sándorfalvi, Ceglédi János tiszaszigeti, Szilvási László apát-

falvi, Gila Dezső csanádpalotai, Ruska Zsolt szentesi fiú is vidáman szólt a már megízelt katonáéletről, majd utána természetesen az otthoni dolgok kerültek szóba. Beszélgetett az elsőévesekkel a már végzős, kiváló tanulmányi eredményeket elért szegedi Pórizs Sándor törzszakos, azután Sipos Attila Endre nevű bátyja, aki a katonai főiskola harmadéves hallgatója.

A percek, félórák gyorsan elröppentek. A szülők a búcsúzáskor a „vigyázz magad-
ra fiam!” mellett jó tanulásra is intettek. A szülők és mi jogos örömmel lehettünk büszkék a tiszti hivatást választó fiúkra.

M. S.

Megbeszélés a szarvasmarha-tenyésztés tanácsai feladatairól

A Mezőgazdasági és Élelmezéstudományi Minisztériumban a megyei tanácsok illetékes helyetteseinek, a mezőgazdasági és élelmezéstudományi osztályok vezetőinek részvételével pénteken országos tanácskozás kezdődött. Az értekezleten Kazareczki Kálmán, mezőgazdasági és élelmezéstudományi miniszterhelyettes a szarvasmarha-tenyésztés fejlesztésének kormányprogramjából adódó tanácsai fel-

adatokat ismertette. Hangsúlyozta, hogy a program megvalósításában fontos szerepe van a tanácsai apparátusnak, hiszen a fejlesztési célokat tájégszerűen kell összeállítani úgy, hogy az a központi terveket alátámaszsa. A tanácskozáson szóba került a programmal kapcsolatos minisztériumi és tanácsai szervező munka összehangolása, s meghatározott a gyakorlati tennivalókat.

A pártépítő tevékenység szerves része:

a KISZ párttaggá nevelő munkája

A KISZ megítélés és rendkívül felelősségteljes feladata, hogy tagjainak legjobbjait párttaggá nevelje. A párt- és az ifjúságpolitikai munka során szinte naponként találkozunk a fenti megfogalmazással, helyesnek, igaznak tartjuk azt, de ritkán gondoljuk végig azt a folyamatot, ami a tömör mondat mögött van.

A KISZ tagjai mozgalmi életüket meghatározott tevékenységi formában az alap-szervezetek keretei között élnek. Szervezeti rendezvényeken, politikai és munkaalkalmakon vesznek részt, művelődnek, sportolnak, szórakoznak, hatnak egymásra és környezetükre, befogadják a szülői ház, az iskola, a munkahely impulzusait, és ezek együttes eredményeként formálódik jellemük, erkölcsük, politikai arcukat, magatartásuk, egyszerűen többször szocialista típusú emberré nevelődik. A párttaggá neveléshez azonban több kell. Mit tegyen egy KISZ-alapszervezet? Egyáltalán kik a legjobbak és mi hiányzik még belőlük, hogy párttaggá érjenek? Ki dönti ezt el és ki végzi a nevelést?

Megannyi kérdés, amire talán tudunk is válaszolni, de mindig ott marad a kért: képes-e egy KISZ-szervezet a feladat végrehajtására? Fogadjuk el, hogy igen, hiszen a gyakorlat igazolja ezt, de rögtön tegyük hozzá, csak úgy és ez esetben, ha a tevékenységét a párt-szervezet gondos figyelmével, naponkénti segítőkészségével kíséri.

Tapasztalataink sajnos azt igazolják, hogy ez még a párt-szervezet munkájának nem természetesen állandó eleme, pedig nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a KISZ csak akkor tud eredményesen megfelelni a feladatának, ha a KISZ párttaggá nevelő munkáját a párt-szervezetek a pártépítő tevékenység szerves részének tekintik.

Nem is lehet ez másként: a KISZ-ben viszonylag azonos körű, azonos neveltségi szinten levő, azonos gondolkodású fiatalok élnek együtt, akik jöllehet bizonyos személyiségi jegyekben különböznek egymástól, de egyben nem: valamennyien kevés élettapasztalattal rendelkező fiatalok.

A párt leendő tagjaival szemben követelményeket támaszt és ezek alól a fiatalok sem menthetők fel. Ha tehát egy párt-szervezet igényes tagfelvételi munkát akar végezni, akkor arra is vállalkoznia kell, hogy leendő tagjaival többlet és igényesebben törődik. Kétszeresen kö-

telessége ez a párt-szervezetnek a KISZ-tagok esetében. A KISZ nem egy a tömeg-szervezetek közül — mint ahogy ez mostanság több párt-szervezet szemléletében él —, hanem a párt ifjúsági szervezete. Kötelessége másrészt azért, mert fiatalokról van szó, akiknek nevelése, formálása a felnőtt és érett kommunista tudatos munkáját igényli.

Nem kell túlságosan mélyre nyúlnunk a párt-munka módszereinek tárházában, ha azt keressük, hogy milyen formában tegyen eleget a párt-szervezet ez irányú feladatának. A ma középkorú párttagok jól emlékeznek a felszabadulás utáni idők, vagy akár az ötvenes évek végének gyakorlatára, amikor az ifjúsági szervezet legjobbjai sokszor kaptak pártmegbízást is, komolyat és felelősségteljeset, ami megmérte erejüket, edzette akarataikat, erősítette politikai elkölvezettségüket. A fiatalok mindig szívesen és lelkesen fogadják az ilyen feladatokat és az élet igazolta, hogy mindenkor felnőttek ezek teljesítéséhez.

Ma is így van ez, csak valahogy manapság bizalmatlanabbak vagyunk velük szemben, indokolatlanul feltehetőbb gondolkodást várunk tőlük, mint ami a sajátjuk, túl magasra helyezük előttük a mérőcét, a közzététel helyett gyakran elidegenítjük őket magunktól. Félreértés ne essék, nem a követelményrendszerünk liberalizálását szorgalmazom, hanem a fokozott megértést és segítőkészséget, mert — közhely ugyan, de így igaz — kommunista csak akkor lehet, ha kommunista nevelik őket.

Ugy vélem, a nevelőtevékenység nem tudható le azzal egyetlen párt-szervezet részéről sem, hogy a KISZ munkáját időnként napirendre tűzik, hogy a fiatal párttagokat a KISZ-ben való tevékenységgel bízzák meg, vagy hogy a vezetőség egy tagjának feladata a KISZ-alapszervezet „patronálása”. Ezek mind fontos dolgok, de korántsem elegendőek a fiatalok személyiségének gondos formálásához.

Nem kellene lekicsinyelni és méltóságon alulnak tartani azt, a korábban bevált módszert, hogy a párt-szerve-

zet, az üzem, a tsz, az intézmény vezetői időnként jelenjenek meg a fiatalok között. Ne csak taggyűlésen, vagy reprezentatív KISZ-rendezvényen, de a hétköznapi munkában, sőt néha szórakozásaikon is. A kötetlen, közvetlen és komoly beszélgetés, a véleményük kikérés, és meghallgatása erősíti bennünk azt az érzést, hogy komolyan vesszük őket, számítunk rájuk. A jó érzékű, hozzáértő kommunista ezúton ismerhetik meg leginkább őket és választhatják ki azokat a fiatalokat, akiket nemcsak érdemes, de kell is párttaggá nevelni.

A párt Csongrád megyei végrehajtó bizottsága nemrégiben hasonló igényvel vizsgálta és vitatta meg a KISZ párttaggá nevelő tevékenységét. A jelentés és a vita megállapította, hogy a KISZ-szervek és szervezetek becsülettel teljesítik kötelességüket és a párt-szervezetek jó része is fokozott gondval törődik velük. Ezt igazolják a tagfelvételi munkában elért és országosan is elismerésre méltó eredmények. Az elmúlt két év során kerestek 1600 fiatalot vettek fel a megye párt-szervezetéi, akik közül 800-at a KISZ-szervezetek ajánlottak. Különösen figyelemre méltó, hogy a felvettek több mint fele fizikai dolgozó és kerekén 200 a 18—21 év közöttiek száma.

A tagfelvétellel azonban nem zárható le a fiatalok kommunistává nevelése, hiszen ők még ifjúkommunisták a szónak nemcsak életkort, de érettséget jelentő értelmében is. A párt-szervezeteknek további kötelességük a velük való fokozott törődés, hogy megszokják a párt-szervezet szigorúbb szervezeti fegyelmét, felelősségteljes munkalégkört, hogy minél előbb beilleszkedjenek a számukra mégiscsak új közösségbe. Gondoskodni kell számukra állandó, teljesíthető, és ugyanakkor erős igénylő megbízatásokról, amit jó ha a KISZ-szervezetben végeznek, de nem feltétlenül csak ott lehet dolgoztatni őket.

A párt-szervezeteken belül teljesedik ki végül is a kommunista vá érés folyamata, ami a párt- és KISZ-szervezet együttes munkájának legszebb gyümölcse.

PETROSKAI ISTVAN

Középpontban a serdülőkor

Befejeződött az iskolaegészségügyi anket

Tegnap, pénteken délután a Bartók Béla Művelődési Központban dr. Róna Borbála, a Fodor József Iskolaegészségügyi Társaság főtitkára zárta be a kétnapos iskolaegészségügyi anketot, amelyet a társaság, valamint a városi tanács művelődés-és egészségügyi osztálya rendezett.

Az iskolaegészségügyi társaság évente két vándorgyűlést rendez, Eger, Szolnok, Debrecen után most először adott otthont Szeged az ország minden részéből érkező orvosok, pedagógusok, pszichológusok tanácskozásának. A társaságnak a célja, hogy a mostanihoz hasonló vándorgyűléseken összehangolja valamennyi gyermek-egészségügyi foglalkozó szervezet és szakember munkáját, az előadásokból lezseríthető általánosításokat, eredményeket pedig segítsen felhasználni a gyakorlatban. A szegedi ülészak eredményeiről, tapasztalatairól dr. Róna Borbált kérdeztük meg.

— Nagyon szerencsés volt

a témaválasztás — mondta. — Ezen a gyűlésen a serdülőkor átfogó, orvosi-pedagógiai vizsgálata került a középpontba. Eddig szinte „senki földjének” számított ez a terület és csak látszólag tűnt problémamentesnek. Pedig ez az a korcsoport, amelynek jellemzői többek között: erős kritikai beállítottság a családdal és iskolával szemben, a „bandába” tömörülés igénye, ugyanakkor a magányérzet jelentkezése stb.

— Konferenciánkon sokféle aspektusból került nagyítólcse alá ez a központi téma, és korántsem ellentmondásos, hanem éppen ellenkezőleg nagyon egybehangzó általánosítások születtek.

— Végül valamennyi résztvevő nevében köszönetünket fejezem ki Szeged városnak, az itteni szervezőknek, mert az ó munkájuk, tette lehetővé, hogy kitűnő légkörben, eredményesen tanácskozzunk.

S. E.

Gerencsér Ferenc